

Motion till riksdagen 2005/06: MJ458

av **Jörgen Johansson (c)**

Rovdjursintrång

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att fastställa principen om att den som åsamkar annan skada skall ersätta den drabbade för skadan.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att staten utger ekonomisk kompensation till de markägare som lidit ekonomisk skada på grund av en ökad rovdjursstam.

Motivering

I samhället är det en självklar princip att den som vidtar en åtgärd, eller tar beslut som påverkar någon annan negativt, också skall stå för den kostnad eller den skada som annan part tillfogats. Den principen bör också gälla staten som part. Detta bör ges regeringen till känna.

Efter förslag till riksdagen i propositionen "Sammanhållen rovdjurspolitik, 2000/01:57," fattade riksdagen beslut om övergripande mål för en sammanhållen rovdjurspolitik. Beslutet innebar, bl.a. att miniminivåer fastställdes för olika rovdjursarter. Som exempel kan nämnas att i områden med en tätare älgstam bedömdes rovdjursarternas uttag motsvara omkring 20 %. Under rovdjursstammens förökning betonas det att till dess att rovdjursstammen förökat sig får vissa delar av landet bära en högre andel rovdjur. Synsättet förutsätter en jämn fördelning av rovdjur över hela landet. Så har utvecklingen inte varit utan olika delar av landet har drabbats av hög andel av rovdjur som markant påverkat den biologiska mångfalden i området i negativ riktning. Följden har blivit att många marker utarmats på såväl älg som rådjur, de arter som av markägare genererar grunden för det ekonomiska uttaget av jaktarrende. Grunden för enskilda markägare att få den beräknade utkomsten av sin mark har av riksdagens beslut inskränkts så att de lider ekonomisk skada. I Örebro och Värmlands län har kravet från arrendatorer varit sådant att markägare fått ge stora eftergifter i gällande arrenden.

Fel! Okänt namn på

Nivån på jaktarrenden baseras på såväl den yta jakten bedrivs på som tillgången på vilt. Införandet av rovdjur, vilka av hävd minimerats då de utgjort ett hot mot målet om biologisk mångfald, har radikalt gjort ett ingrepp i såväl fauna som ekonomi för markägare samtidigt som ett fritidsintresse sargats. Riksdagens beslut utgör dock en viljeinriktning som bör accepteras av dem som inte lidit skada. Markägare har tveklöst drabbats av annans beslut i negativ riktning. Då staten bär ansvaret för beslutet åvilar det allmänna att ta ansvar för konsekvenserna av beslutet. Staten bör därför kompensera de markägare som drabbats i sin näringsverksamhet. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 4 oktober 2005

Jörgen Johansson (c)